

571

571

W.O.

Hanonier Giaciusz Witold REFERAT HISTORYCZNY

Mordzony 15/rut-1920 r. we wsi Słuszowice, gmina Świeciany, pow. Świeciany, woj. Wileńskie.

Po oddaniu Wilna przez Socjeto Litewskie, pow Świecianki został m. pod sowietami. 23-7-1940 r. miałem zamiar przejść granicę sowiecko-litewska. Na granicy zostałem raniony w nogę i aresztowany. Pierwsze trzy doby, byłem przemany na straeniu w Słuszowicach. Potem eraś byłem badany przez straż pograniczna.

Potem zostałem przewieziony do więzienia w Starej Kujawie. Więzienie wyglądało skromnie. Dnia były zawieszane deskami. Wtóra, które w czasach polskich były pojedynkami, teraz siedziało 16-18 osób.

Niemiecy byli dla mnie misiące. Jednym było: z rana gębata na obiad rupa na kolację burbata. Chleba otrzymywaliśmy po 600 gram. Badanie odbyło się po południu w nocy. Były wszystkiego 6 razy. Badanie trwało około 4 godzin. Potem eraś muriatum stał na bawnoci. Gdy po wielkim amputowaniu głowa pchnięta się na dół, podskoczył jeden z N.K.W.D i uderzył pistoletem pod brodę. Gdy po badaniu karano podpisać, poprosiłem o przerywanie. Odpowiedź była:

„dla każdego z wrogości mię jestem”. Tego nie podpisałem.

Wtedy wręczono dwoje śledczych. Zaczęli emulować do podpisania. Jak mnie emulowali, nie pamiętam.

Obudzenie się dopiero w szpitalu ewidencyjnym. Teorek miałem cała natomiast zebra i boki miałyce czarne.

W dniu 25 października odczytano wyrok na trzy lata ciężkich prac i wywiesili na północ.

Bały transport składał się z 2000 Polaków.

Po drodze chleba dali to same do tego sucha

stonny rybie, po której, karciego pragnieniem była woda, lecz ją nie dano. W wagonach 18-to tonowych jechali po 46 osób.

2 listopada przyjechałem do Portu Archangielski w oblasti: licząca wieśnicza tu była około 5000 osób.

Największych Polaków. Ubrani byli letnio, bez płaszczy. Temperatura był 25-40°. Szpitale były przepełnione.

Baraki były postawione, na stępach obok okolicami. Pierwsza rzadkość mi była. Dniem śuniałem 9-13 osób. Po dwóch miesiącach nie udało się nawigować Łotewii i kraju, co było bardzo trudno,

W domu występują 4 pancerki regionalistyczne. Dwie pancerki agitacyjne gdzieś w drodze. Skorzystałem tylko z jednej. Po drugiej ledwo otrzymałem na dworze z 5 rublików, których tylko tym się zainteresowali, odebrali mi.

Były takie bandy i wiele władzy który zatrzymał się pod śniegiem baraku, poki wyjdzieli jakiś lepiej ubrany Polak. Zatrzymano mu ubranie, obuwie, a czasami zaurodzawano.

Później z kwietnia 1941 zostałem wywieszony do lagru № 17 "Aikino". Tu pracowałem na wygruzaniu statków z żelazem i złóżem. Norma była 9 ton na etapie. Gdy 8 ile wyrobiliśmy normę otrzymywaliśmy 15-20 rubli. W sklepie nie mogliśmy się kupić. W barakach porcja chleba kosztowała 6-7 rubli.

Po zawarciu stosunków polsko-lotnickich zostałem przeniesiony do Targu № 22 w Czybji. 3 września dostalem udostępnienie ze skierowaniem do K.P. w Buzuluku. 23 września przyjechałem do Tockoe i wstąpiłem do 21 p.p.

Prf. 25/10-

Kanoniczny Grzegorz Witold.